

Došli su nam i podusti...



Na 'napetoj' Kupi

Ponavljati stalno iznova kako sve ovo nije normalno, kako se klima posve promijenila i kako se u prirodi sve baš totalno poremetilo, dosadno je već i Bogu i narodu. Ali tako je - nije normalno! Poslije duge i suhe jeseni početak zime donio nam je, za promjenu, prilično visoke temperature s obiljem kišnih dana, pa su

vodostaji većine rijeka toliko narasli da su poplave bile skoro pred vratima. A riba? Zbunjena je i izgubljena, ne zna ni kuda će ni što će. Trebala je već odavno biti u zimovnicima, no kako kad zime nema, osim one kalendarske. Bijeli Božić ostao je samo u pjesmama, posvuda zavladało sivilo i blato.

POSILIJE DUGE I SUHE JESENI POČETAK ZIME DONIO NAM JE PRILIČNO VISOKE TEMPERATURE S OBILJEM KIŠNIH DANA, PA SU VODOSTAJI VEĆINE RIJEKA NARASLI. A RIBA, ZBUNJENA I IZGUBLJENA, NE ZNA NI KUDA ĆE NI ŠTO ĆE. TREBALA JE VEĆ ODAVNO BITI U ZIMOVNICIMA, NO KAKO KAD ZIME NEMA, OSIM ONE KALENDARSKJE...

Kugle su morale
biti velike i teške

... ali prvo su navalili klenovi!



Izgleda obeshrabrujuće

Za nas, kojima je ribolov bijele ribe na plovak draži od svih ostalih, ovo je prilično teško i mučno razdoblje. Poslije one prve visoke vode, kad je udarni val prošao i vodostaji su se počeli normalizirati, krenuo sam s Galibom u ophodnju dobro nam poznatih ribolovnih terena. Ne mogu baš reći neobaveznu, jer bio sam silno željan ribolova... Kupa je još bila blago zamućena i povišena, "napeta" kako se to lijepo kaže, možda malo i previše, no to me uopće ne bi zabrinjavalo da voda nije i dalje dosta brzo padala, što uglavnom ne pogoduje dobrom ribolovu. Drugo, dani su sada najkraći, pa pogrešna procjena situacije i krivi odabir mjesta znači gubitak nekoliko sati, a to se obično pretvara i u cijeli ribolov. Jer, lovite li bolognesom i nosite hrpetinu stvari, poput mene, nije jednostavno i nema baš puno vremena, a često ni volje, za mijenjanje pozicija. Pametnije je prethodno dobro razmisliti, odabrati mjesto, nahraniti i loviti, pa što bude...

No kako u ova čudna vremena znati gdje je riba? Idealno je na vodi na koju idete imati čovjeka koji je upućen u trenutno stanje stvari, a još je bolje ako ih je više. Samo, nekoliko mojih pouzdanih "doušnika" određeno mi odgovara da ovih dana nitko nigdje nije lovio, a i prije porasta vodostaja riba je iz dana u dan mijenjala staništa. Dakle, jedino nam preostaje vizualna provjera i intuicija. Ali na cijelom potezu od ušća Dobre i Kupe pa sve do Jurovskog Broda,



Bez dugačkog podmetača
ovdje bi bili nemoćni

i još malo dalje, pomno zavičući na svako izgledno mjesto nigdje ne nailazimo na bilo kakve znakove prisutnosti riba, a što je još čudnije - ne susrećemo niti jednog ribiča. Bilo je, doduše, rano subotnje jutro, tek se pošteno razdanilo, ali sve je izgledalo obeshrabrujuće.

Nevjerojatna promjena

E sad, ta intuicija... Kad smo došli do posljednje točke koju smo imali namjeru provjeriti, premda je svuda izgledalo podjednako loše, nešto mi je govorilo da se

treba vratiti par kilometara nizvodno, do prvog mosta. Spuštamo se do mjesta kraj kojeg smo prošli prije manje od sat vremena, pusto i mrtvo bilo je tada sve, a sada - četvorica love. No nije to, već... voda kuha! Svako malo iskoči plotica iz vode, okrene se podust na površini... Nevjerojatno kakva promjena u tako kratkom vremenu! Ali izgleda da se riba koncentrirala uz lijevu obalu gdje je riječna struja nešto slabija i na kojoj su ona četvorica zauzela sva postojeća ribolovna mjesta. Kratko promatramo



ribolov plovkom



Galib s podustom



Kupski ljepotan

kako dečki love i razmišljamo kuda ćemo, a onda ugledamo još dvojicu na drugoj obali kako zauzimaju jedno od dva mjesta s kojih je moguće loviti. Pa što je sad ovo? U trenu smo kod auta, vadimo stvari i jurimo do onog jedinog preostalog slobodnog mjesta nedaleko od mosta. A tu - „štrom“ jak da jači ne može biti (može, ali loviti bi tada stvarno bilo nemoguće), a riba se na ovom dijelu uopće ne pokazuje. Ni na obali nije baš bajno - desno od mene poveći grm,

iza drvo s dosta niskom razgranatom krošnjom, morati ću dobro paziti da pri zabacivanju negdje ne zapnem. Ne sviđa mi se sve to, ali prilagoditi ćemo se, lovili smo mi i na gorim terenima. Za početak pokušavam s nekoliko prolaza plovka odrediti daljinu na kojoj bi bilo najbolje loviti. Krećem od sredine Kupe, ali prebrza je, pa polako skraćujem zabačaje i napokon pronalazim jednu dobru “stazu” na rubu prvog „štroma“, udaljenog svega desetak metara od obale.

Sistem i prihrana

Premda je to neuobičajeno blizu za ribolov bolognesom, a i dubina nije velika, odabirem plovak u obliku bačvice nosivosti 6 grama, jer lakši naprosto jure i nije ih moguće ni štopanjem ispravno voditi. Svo olovno otežanje, torpilu i nekoliko kuglica, koncentriram uz vrtlicu kako bi sistem što brže potonuo i kretao se uz dno, a predvez promjera 0,10 mm dugačak mi je tridesetak centimetara. Za ovakvu vodu prihrana treba biti teška i ljepljiva, pa odabirem Browning River, slatku hranu krupne granulacije namijenjenu baš ovakvim uvjetima, u koju mogu dodati i dosta crva. Kako Galib lovi nekoliko metara uzvodno, hranimo ravno ispred njega s desetak velikih kugli koje bi se trebale, na dnu smjestiti negdje u mojoj ravnini. Vidim da na suprotnoj obali dečkima dobro ide, primaju im plotice. Kod nas petnaestak minuta ništa, a onda napokon imam griz, naglo potapanje plovka. Osjećam da riba nije velika, ali kako sam ju dobio daleko nizvodno, prilično ju je teško privlačiti zbog jakog otpora vode. Uskoro na površini izviruju velika usta klana. Kad sam ga izvadio vidim da je pun hrane. Odmah potom vadim još jednog, teškog oko pola kile i također prepunog. To je i dobro i nije dobro, jer hrana očito radi, ali klenove nisam nikada shvaćao previše ozbiljno. Na sljedeći griz oštro zatežem, osjećam da imam ribu gore, no ne mogu je ni pomaknuti. Držim ju jedno vrijeme na mjestu, ali vodena struja ju stiže prema grmu koji mi se nalazi s desne strane, a onda mi se vrh bolognesa naglo izravna. Vadim sistem van i vidim da je pukao predvez. Bilo je to preveliko opterećenje za tako tanki najlon. Povećavam promjer predveza na 0,12 mm, primjereniji je ovakvoj struji, a budući da voda nije bistra ne bi trebao značajnije utjecati na broj grizova.

Napokon plotice i podusti

Galib iz meni nepoznatih razloga ne lovi na hranjenoj stazi, već pokušava desetak metara dalje. I što je najgore (ili najbolje, svejedno), uspijeva “na divlje” dobiti dvije plotice. Ja opet imam griz i ribu na udici, ali ovaj put mi se nakon poduljeg zama-



Sutra će biti još bolje!

ćam znatno bolje, mada mi sljedeća riba opet pada.

Ribolov pod nogama

Kako grizove dobivam previše nizvodno, što mi i čini poteškoće pri izvlačenju ribe, kažem Galibu da ponovno dobro nahrani, ali ovaj put još nekoliko metara uzvodnije od mjesta s kojeg lovi, jer mi se čini da smo pri početnom hranjenju podcijenili snagu riječnog toka. Kad je bacio i posljednju kuglu, obojica nastavljamo puštati sisteme po hranjenoj stazi, vadimo naizmjenice po nekoliko plotica i podusta (nešto ih i padne), ali primjećujem da grizove počinjemo dobivati sve bliže i bliže. Uskoro se riba sasvim primaknula i prima gotovo ispred mene, te više nemamo problema s izvlačenjem. Uživamo, ali vrijeme u ribolovu prebrzo prolazi i sumrak stiže prije nego li smo mu se nadali. Mislim da bi se sutra ovdje moglo dobro loviti...

ranja otkvačuje. Kako se to ponovilo i sa sljedećom ribom, počeo sam se brinuti. Lovim s udicama Gamakatsu 1090N broj 16, u koje imam potpuno povjerenje, pa pretpostavljam da se ne radi o klasičnom „aushaklanju“ nego o rasijecanju usnica uslijed prevelike sile. Sve grizove dobivam otprilike na istom mjestu, u ravnini onog grma s desna, a kako po kvačenju udicom riba potpomognuta strujom ide ravno u grm, moram forsirati. Nema popuštanja

i korištenja kočnice na roli, pa tu nastaje problem. No ako sam u pravu s teorijom o paranju usnica, onda se radi o većim ploticama ili šnajderima, a nikako tvrdim ustima podusta! I tada napokon uspijevam sljedeću ribu maknuti od grma, uspješno je zamoriti i uvesti podmetač. Lijepa velika plotica! Odmah potom nanovo griz, ali ovaj puta sasvim drugačije ponašanje ribe pri zamaranju i opet uz puno slatke muke vadam krasnog podusta. Sad se već osje-



Riba je prišla sasvim blizu obali